

**Conferință internațională
Tîrgu Mureș – România
29 – 31 august 2019**

**PROCESUL CIVIL ȘI EXECUTAREA SILITĂ.
DE LA CLASIC LA MODERN**

PROGRAM

COMITETUL ȘTIINȚIFIC INTERNAȚIONAL

Sergiu BĂIEȘU

Universitatea de Stat din Republica Moldova

Teodor BODOAȘCĂ

Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu Mureș, România

Eduard BOIȘTEANU

Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălți, Republica Moldova

Radu CATANĂ

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, România

Dragoș CHILEA

Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș, România

Lucian CHIRIAC

Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș, România

Romulus GIDRO

Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș, România

Ioan LEȘ

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, România

Florea MĂGUREANU

Universitatea Româno-Americană din București, România

Cristian MIHEȘ

Universitatea din Oradea, România

Valentin MIRIȘAN

Universitatea din Oradea, România

Veaceslav PÎNZARI

Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălți, Republica Moldova

Oliviu PUIE

Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu Mureș, România

Dan POPESCU

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, România

Ioan SABĂU – POP

Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș, România

Adrian STOICA-CONSTANTIN

Universitatea „Ovidius” din Constanța

Gyorgy STOIKA

University of Miskolc, Ungaria

Daniel – Mihai ȘANDRU

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București, România

Barbu VLAD

Universitatea „Ovidius” din Constanța, România

COMITETUL DE ORGANIZARE

PREȘEDINTE

Eugen HURUBĂ

SECRETARI AI CONFERINȚEI

Andrea KAJCSA
Maria Cristina GIUNCA

MEMBRI

Adrian Vasile BOANTĂ
Sergiu BOCA
Marin Cornel COTFAS
Cristian COTOARĂ
George IANCULESCU
Ioan LAZĂR
Brîndușa MARIAN
Ximena MOLDOVAN
Nicolae-Dragoș PLOEȘTEANU
Roxana Maria ROBA
Sorin ROGA
Olimpiu A. SABĂU-POP
Attila SARIG
Szabolcs SZEKELY
Daniela Cristina VALEA

Programul Conferinței

JOI, 29 august 2019

14⁰⁰-19⁰⁰ Sosirea și cazarea participanților
19⁰⁰-22⁰⁰ Dineu de bun venit (*Sala Rhapsody, etajul 2*)

VINERI, 30 august 2019

7³⁰- 9³⁰ Mic dejun
9⁰⁰- 9³⁰ Înregistrarea participanților
9³⁰- 9⁴⁵ Deschiderea lucrărilor
9⁴⁵-11⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (I)
11⁴⁵-12¹⁵ Coffee-break
12¹⁵-13³⁰ Sesiune de comunicări științifice (II)
13³⁰-15⁰⁰ Masă de prânz (*Restaurant Grand, etajul 1*)
15⁰⁰-16¹⁵ Sesiune de comunicări științifice (III)
16¹⁵-16⁴⁵ Coffee-break
16⁴⁵-17³⁰ Sesiune de comunicări științifice (IV)
17³⁰-20⁰⁰ Program liber
20⁰⁰-22³⁰ Dineu festiv (*Sala Rhapsody, etajul 2*)

SĂMBĂTĂ, 31 august 2019

8⁰⁰- 9³⁰ Mic dejun
9³⁰-10⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (V)
10⁴⁵-11¹⁵ Coffee-break
11¹⁵-12¹⁵ Sesiune de comunicări științifice (VI). Discuții libere.
12¹⁵-12³⁰ Prezentarea raportului și a concluziilor conferinței
12³⁰-15⁰⁰ Masă de prânz (*Restaurant Grand, etajul 1*)
15⁰⁰-20⁰⁰ Excursie Corundi:
- Rezervația Dealul melcului
- Muzeul de aragonit
- Atelierul de iască
- Seară secuiască la Hotel Aluniș din Sovata

Corund, Romania - Judetul Harghita

Comuna Corund este una dintre localitățile Ținutului Sării, fiind totodată și una dintre centrele artei populare transilvaniene. Potrivit explicației legendei enigmatice despre originea localității numele comunei Corund (Korond) provine din cuvintele maghiare „korom, életkorom” (ani, vârstă), însă localnicii îl deduc la un alt sens al acestui cuvânt, la cel de funingine, care face referire la culoarea închisă a apei râului din localitate.

Cu cea mai mare probabilitate numele satului este de origine turcă, iar sub forma de Korund apare deja într-o conscripție de zecime papală din anii 1332-1337. Deoarece în această perioadă zecimea era plătită de acele localități care aparțineau de biserica romano-catolică, localitatea amintită sub numele de Korund deja în timpul regatului maghiar era probabil sat cu biserică.

Corund, una dintre cele mai mari localități al județului Harghita, se află la poalele vestice ale Harghitei de Nord, în valea care se întinde în partea vest-centrală a județului, și care era traversată de drumul comercial pe care se transportau produsele provenite din ocnele de sare ale regiunii către Ciuc și Trei Scaune. Corund este cea mai renumită localitate din Ținutul Sării, aceasta fiind și centrul turistic, cultural și de arte decorative ale regiunii. De Corund aparțin localitățile Valea lui Pavel, Atia, Calonda și Fântâna Brazilor.

Localitățile învecinate sunt: în nord satele Ocna de Jos și Ocna de Sus, în sud Firtușu, Păuleni și Lupeni, în est Vărșag și Dealu, iar în vest satul Atia, care privind administrația aparține de Corund. Distanța de la Praid este de 11 km, 15 km de la Lupeni, 18 km de la Sovata, 28 km de la Odorheiu Secuiesc, iar de la Miercurea Ciuc și Târgu Mureș aproximativ 80 km.

Comuna este înconjurată din vest de Muntele Firtuș (1063 m), de Câmpul Cădaciului (852 m), din nord de Piatra Corbului (858 m), de Piatra Șoimilor, din est de Muntele Csillag (815 m), de Szolomál (781m) și de Muntele Les (847m), iar din sud de Culmea Kalonda (825m), Horvásmező (744m), Égettvész (917m), Sarok (777m), Fügevár (850m), și Hazanéző (934m).

Din cauza terenurilor arabile puține și slabe dezvoltarea marcantă a cultivării plantelor și grânelor nu este posibilă, însă datorită condițiilor naturale, izvoarelor, pășunelor alpine întinse a devenit una dintre băile

preferate ale localnicilor, și celor din localitățile din împrejur. Animalele erau mânate deja la începutul primăverii pe pășunile care aparțin de localitate, iar animalele trăiau aici de fapt în condiții sălbatice. Din depunerile de argilă și marnă aflate în albia pâ râurilor din hotarul satului se pot face vase frumoase de ceramică, iar în afară de creșterea animalelor aproape toți localnicii s-au ocupat și de acest meșteșug. Cea mai mare parte ale populației și în zilele noastre practică meșteșugul olăritului, iar activitatea producătorilor de ceramică, care mai demult era un meșteșug practicat de un număr mic de persoane, a devenit marcantă pentru Corundul zilelor noastre.

Primele ateliere de olărit sunt menționate din sec. al XVII-lea. Condițiile litologice sunt favorabile pentru dezvoltarea olăritului din Corund. Inițial localnici produceau doar vase fără smalt folosite în gospodării pentru gătit și fiert. Apoi a crescut interesul pentru vase smălțuite, decorate cu motive tradiționale.

Pe teritoriul localității se găsesc numeroase izvoare minerale sărate și carbogazoase. Baia de apă minerală Árcso (Corund) și mina de aragonit și-au încetat activitatea. Turismul rural și de tranzit este prezent și în Corund, meșteșugarii satului expun produsele de olărit și alte produse populare în magazinele special amenajate pe marginea drumului național DN13A.

Teritoriul fostei mine de aragonit "Csigadomb - Dealul melcilor" în anul 1980 a fost declarată rezervație geologică, fiind ocrotită de lege.

Surse: <https://www.primariacorund.ro/>; <http://www.sziklakertpanzio.ro/corund>

Program detaliat

JOI, 29 august 2019

14⁰⁰-19⁰⁰ Sosirea și cazarea participanților

14⁰⁰-19⁰⁰ Dineu de bun venit (Sala Rhapsody, etajul 2)

VINERI, 30 august 2019

9³⁰- 9⁴⁵

Deschiderea conferinței

- Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ** – Președintele Camerei Executorilor Judecătorești Tîrgu Mureș
- Prof. univ. dr. **Leonard AZAMFIREI** – Rectorul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș
- Executor judecătorec **Alexandru AILINCĂI** – Vicepreședinte al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din România
- Executor judecătorec **Roman TALMACI** – Membru al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din Republica Moldova.
- Prof. univ. dr. **Sevastian CERCEL** – Vicepreședinte al Secției de drept privat din cadrul Academiei de Științe Juridice din România.

945-1145

Sesiune de comunicări științifice (I) – 120 min

Moderator: Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ**, Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș

1. DESCHIDEREA PROCEDURII DE EXECUTARE SILITĂ ÎN MATERIE CIVILĂ

Prof. univ. dr. Ioan LEȘ
Conf. univ. dr. Eugen HURUBĂ

Este deja cunoscut faptul că scopul noii reglementări procesual-civile în materia executării silite constă în dorința creării cadrului normativ care să permită o executări promptă și efectivă a titlurilor executorii obținute în cadrul procesului de fond ori, după caz, recunoscute ca atare de lege sau consfințite de instanța judecătorească, în condițiile respectării stricte a drepturilor procesuale ale părților, atât ale creditorului și debitorului, cât și ale oricărei alte persoane interesate, scop transmis de inițiatorii legii, prin expunerea de motive. Studiul încearcă să analizeze actuala reglementare precum și necesitatea unor clarificări normative în perspectiva unor viitoare intervenții legislative, în materia deschiderea procedurii de executare.

2. VALIDAREA POPRIII ÎN REGLEMENTAREA ACTUALULUI COD DE PROCEDURĂ CIVILĂ

Prof.univ.dr. Teodor BODOAȘCĂ
Drd. Daniel Vasile MARIN

În pofida eforturilor autorilor actualului Cod de procedură civilă de a perfecționa dispozițiile consacrate „validării popririi”, analiza prevederilor art. 790-792 C. proc. civ., consacrate acestei instituții juridice, denotă că încă există aspecte care necesită cizelare juridică, aspecte care, inexplicabil, nu sunt semnalate de doctrină. După cum va rezulta din studiul propus, parte din acestea sunt rezultatul inerției normative, dar și faptului că a fost ignorată împrejurarea că poprirea este și trebuie să fie o procedură suplă și rapidă. Propunerile de lege ferenda, fundamentate în cadrul acestui studiu, susțin constatările noastre.

3. PRINCIPIUL GRATUITĂȚII JUSTIȚIEI CIVILE

Prof. univ. dr. Adrian STOICA-CONSTANTIN

Riscurile de mediu, prejudiciile cauzate mediului în mod frecvent precum și repararea acestora au generat nu doar abordări doctrinare ci și nevoia de evoluții în plan juridico-financiar, aspecte ce devin tot mai necesare luând în considerare gravitatea și amploarea realităților ecologice și sociale.

În plan doctrinar, sunt semnalate divergențe nu doar cu privire la natura și dimensiunea juridică a prejudiciului ecologic, ci mai ales cu referire la modalitățile de reparațiune ale acestuia. Încercând să stabilim obligația de reparare sau remediere a prejudiciului ecologic, precizăm faptul că acesta, fiind o formă de prejudiciu concretizat în atingeri aduse unor valori ale mediului înconjurător, prin lezarea unui drept sau interes legitim, repararea sa cade sub aspect juridic, în sarcina autorului.

În tratarea problematicii ce vizează repararea prejudiciilor ecologice, vom examina cu prioritate modalitățile de evaluare și reparare a acestora precum și particularitățile răspunderii civile obiective și solidare în materie. În acest sens, vom proceda și la o analiză a legislației și jurisprudenței altor state, în încercarea unei abordări comparative.

4. PARTICULARITĂȚILE RĂSPUNDERII PENALE A EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Prof. univ. dr. Vasile DRĂGHICI
Asist. univ. drd. Zafer SADÎC

Articolul anteamază elementele caracteristice care definesc răspunderea penală a executorilor judecătorești, punând accentul pe tipologia infracțiunilor ce pot avea ca subiect activ această categorie profesională de juriști, cu indicarea cazuisticii relevante a practicii instanțelor judecătorești din România și a instanței de contencios constituțional. În preambulul lucrării sunt învederate cadrul general al reglementării activității executorilor judecătorești, cu referire la legea specială (Legea nr. 188/2000) și normele juridice infralegale din regulamentul de punere în aplicare a legii și din statutul profesiei și codul deontologic. Totodată, sunt trecute în revistă principalele forme ale ilicitului din sfera de răspundere juridică a executorului judecătoresc, plecând de la răspunderea civilă (materială), continuând cu răspunderea administrativă (disciplinară) și terminând cu cea mai gravă formă de răspundere, cea penală. În dezvoltarea subiectului referitor la faptele din domeniul ilicitului penal sunt abordate trihotomic genurile de infracțiuni ce îi pot avea ca făptuitori pe reprezentanții acestei profesiei liberale: în primul rând infracțiunile ce au legătură directă cu activitatea profesională a acestor subiecți de drept, cum sunt infracțiunile contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiunile de distrugere și tulburare de

posesie, infracțiunile contra înfăptuirii justiției, infracțiunile de corupție și de serviciu, infracțiunile de falsuri în înscrisuri; în al doilea rând infracțiunile economice care pot fi săvârșite de oricare entitate ce realizează activități în circuitul comercial și care trebuie să se supună legislației fiscale (evaziunea fiscală, spălarea de bani); în al treilea rând infracțiunile care nu au legătură cu desfășurarea activităților profesionale și care nu impun vreo calitate specială subiectului activ pentru realizarea condițiilor de tipicitate obiectivă.

5. CUVÂNTUL COPILULUI ÎN PROCEDURILE JUDICIARE ȘI ÎN EXECUTAREA SILITĂ

Prof. univ. dr. Sevastian CERCEL
Conf. univ. dr. Oana GHIȚĂ

Studiul își propune să analizeze prin argumente juridice eficiența cuvântului copilului potrivit cadrului legal al dreptului civil român.

Ascultarea minorului nu îl face parte în proces. Această procedură este o simplă măsură judiciară: opțiunile copilului nu sunt obligatorii pentru judecător.

Procedura ascultării copilului reflectă exprimarea unui interes personal, direct și concret al acestuia, patrimonial sau nepatrimonial, care poate viza exercițiul autorității părintești în procedura divorțului sau, la modul general, neînțelegerile dintre părinți referitoare la educarea copilului sau alte litigii care vizează copilul în timpul executării silite.

6. PRECIZĂRI PRIVIND EXECUTAREA HOTĂRĂRILOR JUDECĂTOREȘTI REFERITOARE LA MINORI

Conf. univ. dr. George MĂGUREANU
Prof. univ. dr. Florea MĂGUREANU

Dispoziții speciale ale art. 910-914 C. proc. civ, ale Legii nr. 272/2004 cu privire la protecția și promovarea drepturilor copilului, precum și cele ale Codului civil, care se aplică în cazul măsurilor privitoare la minori prevăzute într-un titlu executoriu cum ar fi: stabilirea locuinței minorului, darea în plasament, înapoierea minorului de către persoana care îl ține fără drept, exercitarea dreptului de a avea legături personale cu minorul, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, reglementează o procedură cu impact emoțional profund, pentru toți participanții la executarea silite, atunci când prevederile din hotărârea judecătorească definitivă nu sunt duse la îndeplinire de bună voie inclusiv pentru executorul judecătoresc.

Apreciem că actualul Cod de procedură civilă, prin prevederile menționate, a prevăzut reglementări mai clare referitoare la procedura privind executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii care se referă la minori. Până la aceste reglementări, de multe ori, s-

a făcut apel la unele artificii juridice și jurisprudențiale cu vădite consecințe traumatizante pentru minori.

În practică, în derularea procedurii apar deseori o serie de incidente care pun în dificultate executorul judecătoresc în îndeplinirea misiunii sale, incidente la care dorim să ne referim cu prioritate și să găsim modalități legale pentru soluționarea lor, așa încât la finalizarea procedurii să avem certitudinea că au fost respectate prevederile legale și efectele psihologice să fie cât mai reduse, îndeosebi pentru minor cât și pentru ceilalți participanți la executarea silită, în astfel de cazuri nedorite.

7. EXECUTAREA SILITĂ SUB CENZURA JUDECĂTORULUI SINDIC

Conf. univ. dr. Andreea Elena TABACU

Competența judecătorului sindic a determinat frecvent discuții în materia procesuală, față de faptul că starea specială în care se află debitorul justifică extinderea acesteia și asupra unor litigii, pe care, de regulă, în starea de normalitate juridică în viața subiectului de drept, legiuitorul le trimite în competența unor judecători specializați.

Modificarea Legii nr. 85/2014, asupra posibilității declanșării executării silite fiscale în timpul procedurii de insolvență, a atras imediat o practică neunitară, în primul rând sub aspectul competenței cenzurării actelor de executare silită prin raportare la art. 712 și urm. C. pr. civ. și, ulterior asupra compatibilității acestei proceduri cu insolvența.

Numai chestiunea competenței va fi analizată în prezenta lucrare, care încearcă să identifice, pe fondul unei jurisprudențe diverse, o soluție cât mai potrivită față de normele aplicabile.

8. EXERCITAREA ROLULUI ACTIV AL JUDECĂTORULUI ÎN CADRUL PROCEDURII DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII SILITE

Lect. univ. dr. Nicolae-Horia ȚIȚ

Rolul judecătorului în aflarea adevărului reprezintă unul dintre principiile fundamentale ale procesului civil, manifestând forme specifice în funcție de faza ori etapa în care se găsește procesul. Articolul analizează caracteristicile rolului activ al judecătorului în procedura necontencioasă a încuviințării executării silite, pe trei coordonate principale: verificarea cererii de încuviințare; verificarea competenței instanței de executare; verificarea condițiilor pentru încuviințarea executării silite.

9. O NOUĂ PERSPECTIVĂ ASUPRA MANDATULUI ÎN REGLEMENTAREA ACTUALULUI COD CIVIL

Conf. univ. dr. Lacrima Rodica BOILĂ

Potrivit art. 2009 Cod civil, „Mandatul este contractul prin care o parte, numita mandatar, se obligă sa încheie unul sau mai multe acte juridice pe seama celeilalte părți, numită mandant.” Izvoarele de inspirație ale actualei reglementări sunt dispozițiile art. 1.703 Codul civil italian și art. 1.230 alin. 1 Codul civil al Provinciei Québec. În dreptul roman, mandatul consta atât îndeplinirea unor acte materiale, cât și încheierea unor acte juridice, un contract esențialmente gratuit, fiind considerat a fi un „contract nobil”.

Denumit de unii autori „contractul cu o mie de fețe”, mandatul a apărut din necesitatea încheierii unor contracte între persoane care se găsesc la distanță, dar, treptat, rolul acestuia a fost nuanțat și îmbogățit urmărindu-se reprezentarea unei persoane la încheierea de contracte prin valorificarea inteligenței, cunoștințelor și aptitudinilor mandatarului în reprezentarea loială și competentă a intereselor mandantului. În prezent, mandatul ocupă un loc semnificativ în categoria contractelor civile care permite încheierea oricărui act juridic în numele și pe seama altei persoane, cu excepția celor pentru care legea pune expres condiția să fie încheiate personal de către părți.

Studiul își propune prezentarea aspectelor novatoare introduse prin actualul Cod civil privind mecanismul mandatului și raporturile contractuale stabilite în executarea acestuia referitoare la obiectul prestației mandatarului, întinderea mandatului și depășirea limitelor mandatului, pluralitatea de mandatar și pluralitatea de mandanți, substituția făcută de mandatar, obligațiile mandantului și obligațiile mandatarului.

10. REGLEMENTAREA CONTRAVENȚIILOR SILVICE. DISFUNȚIONALITĂȚI ȘI EFECTE.

Prof. univ. dr. Lucreția DOGARU

Scopul instituirii și utilizării instrumentelor juridice de protecție în materie de păduri, este strâns legat de importanța și complexitatea funcțiilor pe care acestea le îndeplinesc precum și de caracterul de bunuri de interes național ce le-a fost atribuit. Atunci când prin comiterea de fapte ilicite se aduce atingere valorilor silvice ocrotite, eficiența protectorie se realizează și în sfera de acțiune a instrumentelor de drept administrativ.

În prezenta lucrare expunem și analizăm regimul juridic al faptelor ilicite care îndeplinesc condițiile contravențiilor silvice. Facem de asemenea, referire la procedura de legiferare a regimului de sancționare contravențională în domeniul silvic, care a constituit subiect de dezbatere și de controverse în plan doctrinar, încercând să argumentăm modalitățile de reglementare.

În expunerea cadrului legal al contravențiilor silvice, din perspectivă evolutivă, încercăm să conturăm incidența și efectele actelor normative în materie și să motivăm necesitatea și

eficiența acestora în păstrarea integrității fondului forestier și asigurarea unei dezvoltări de manieră durabilă.

Sunt prezentate și analizate modificările și completările aduse la Legea contravențiilor silvice, aspecte care au generat discuții și controverse atât din perspectiva impactului lor potențial dar și a unor disfuncționalități sesizate în materie de aplicare concretă.

11. CÂTEVA PROBLEME PRIVIND PRESCRIPTIȚIA ȘI PERIMAREA EXECUTĂRII SILITE PRECUM ȘI MODALITĂȚILE DE INVOCARE ALE ACESTORA

Lector univ. dr. Gabriel-Cornel GRIGORE

Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești este unul dintre aspectele dreptului de acces la justiție (Cauza Hornsby împotriva Greciei, Hotărârea din 19 martie 1997, paragraful 40).

În același sens, Curtea consideră că dreptul de acces la justiție nu este absolut (cauzele Golder împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Hotărârea din 21 februarie 1975, paragraful 36; Waite și Kennedy împotriva Germaniei [MC], acesta reclamând prin chiar natura sa o reglementare din partea statului).

Prescripția și perimarea executării silite reprezintă limite stabilite de statele contractante, care se încadrează în marja de apreciere a acestora, astfel încât, acestea nu aduc atingere însăși substanței dreptului.

În practica recentă s-au ridicat câteva probleme legate de prescripția titlurilor executorii reprezentate de ipotecile imobiliare, de relațiile existente între creanța principală și garanția ipotecară, inclusiv în ceea ce privește prescripția extinctivă, de termenul de prescripție, perimarea și încetarea executării silite, întreruperea termenului de prescripție, precum și de căile legale de invocare a prescripției și perimării executării silite, inclusiv contestația la executare.

12. UNELE DISCUȚII ÎN LEGĂTURĂ CU COMPETENȚA TERITORIALĂ A INSTANȚEI DE EXECUTARE CÂND SUNT EXECUTATE SILIT BUNURILE TERȚILOR CARE AU GARANTAT PLATA DATORIILOR DEBITORULUI

Prof. univ. dr. Verginel LOZNEANU

În practica judecătorească s-a ridicat problema determinării competenței teritoriale a instanței de executare în situația în care se urmărește silit numai terțul fideiuzor ori garantul ipotecar și nu debitorul principal.

Prezentul studiu își propune sa propună o soluție unitară pentru interpretarea unitara a art. 651 C. proc. civ.

13. CONTRIBUȚII LA STUDIUL DIVORȚULUI PRIN PROCEDURĂ NOTARIALĂ

Drd. Raluca-loana HURUBĂ

Divorțul constituie o importantă instituție a dreptului familiei, care a cunoscut de-a lungul timpului, o evoluție cât se poate de interesantă, fiind strâns legată de schimbările sociale și culturale specifice fiecărei epoci.

Viziunea socială și legală asupra divorțului s-a schimbat odată cu vremurile și a variat în diferite sisteme de drept, de la respingerea acestei instituții și ajungând, în unele state, chiar până la facilitarea divorțului pe cale electronică. În România, simplificarea procedurii de divorț s-a concretizat îndeosebi prin posibilitatea soților de a divorța prin acord în afara instanțelor judecătorești, în fața notarului public sau a ofițerului de stare civilă.

Studiul de față constă într-o analiză amănunțită a divorțului prin procedură notarială, introdus în legislația românească prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și, totodată, ne propunem să identificăm problemele cu care se confruntă notarii publici în practică, în încercarea de a aplica cât mai corect dispozițiile legale în materie.

14. PARTICULARITĂȚI ALE RĂSPUNDERII DISCIPLINARE A PERSONALULUI DIDACTIC ȘI DE CERCETARE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Prof. univ. dr. Barbu VLAD
Șef lucrări univ. dr. Lucian GHEORGHE

Legea educației naționale reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ de stat, particular și confesional.

Personalul didactic din învățământul superior răspunde din punct de vedere juridic pentru încălcarea îndatoririlor ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției, conform legii nr. 1/2011. De asemenea, pentru abaterile de la buna conduită în cercetare-dezvoltare se aplică sancțiunile disciplinare prevăzute în Codul de etică și deontologie profesională al personalului de cercetare-dezvoltare, precum și cele prevăzute în Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, Legea nr. 129/1992 privind

protecția desenelor și modelelor industriale, Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

15. EXECUTAREA HOTĂRĂRILOR JUDECĂTOREȘTI PRIVIND RECUPERAREA UNOR SUME DE BANI REPREZENTÂND CĂȘTIGURI NEREALIZATE DIN MUNCĂ

Lector univ. dr. Aurelia GIDRO

Prezentul material atrage atenția și pune în discuție unele practici judecătorești apreciate de autoare ca fiind nelegale și care au drept consecință imposibilitatea punerii în executare a unor hotărâri judecătorești.

În cazul unor spețe concrete s-au pronunțat hotărâri judecătorești prin care s-a decis în favoarea unor angajați contestatori, obligând angajatorii la plata salariului și a altor drepturi bănești convenite, fără să se precizeze însă exact suma datorată, indicându-se doar perioada de timp pentru care se datorează despăgubirile. Deoarece aceste hotărâri au rămas definitive, iar angajatorii nu au înțeles să facă de bună voie plățile la care au fost obligați de instanță, creditorii acestor sume s-au văzut nevoiți să apeleze la sprijinul legal al unor executori judecătorești.

Autoarea apreciază că astfel de hotărâri judecătorești sunt într-o gravă suferință juridică, dovedindu-se inutile pentru că ele nu reușesc să adopte o soluție așteptată de părți, nu protejează drepturile civile subiective, nu restabilesc ordinea de drept și elimină în mod nejustificat caracterul coercitiv, fiind practic imposibil de pus în executare.

1145-12¹⁵

Coffee-break

12¹⁵-13³⁰

Sesiune de comunicări științifice (II) – 75 min

Moderator: Prof. univ. dr. **Sevastian CERCEL**, Universitatea din Craiova

16. "OPERAȚIUNILE ASIMILATE IPOTECII" (ART. 2347 C.CIV.) - CALUL TROIAN (ȘI) AL EXECUTĂRII SILITE

Lector univ. dr. Sergiu GOLUB

Noul (încă) Cod civil, de circa opt ani în vigoare, reprezintă, printre altele, o gazdă foarte primitoare pentru multiple "transplanturi legislative". Unele dintre ele, de un exotism aparte, au fost rapid depistate și relevate de doctrină și jurisprudență, stârnind o agitație mai mare sau mai mică în publicistica juridică. Altele, discrete sau chiar obscure, au fost bine camuflate și au rămas în umbră sau măcar în penumbră. Subiectul pe care ni l-am propus spre abordare este un asemenea "transplant juridic" (la a doua transplantare) "discret". Chiar dacă are o vechime considerabilă, a fost introdus în corpul gazdă (sistemul juridic românesc) încă din 1999, apoi re-transplantat în 2011, implicațiile acestuia în diferite ramuri sau subramuri ale dreptului nu au fost evidențiate decât sporadic. La o conferință specializată în domeniul insolvenței am prezentat tema: "Operațiunile asimilate ipotecii" (art. 2347 C. civ.) sau despre Calul Troian în procedurile de insolvență. Art. 2347 C. civ. este menționat expres, în câteva rânduri, în cadrul Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, incidența acestuia în domeniu fiind de netăgăduit. În schimb, acest text de lege nu este menționat defel în reglementarea executării silite. Are acesta vocație de a se aplica acestei proceduri și dacă da, în ce mod? Vom încerca, de-a lungul prezentării să punctăm câteva aspecte importante în speranța că vom reuși să suscităm un interes asupra acestui domeniu și discuții mai ample referitoare la această problemă.

17. EFECTELE NOTIFICĂRII PRIVIND DAREA ÎN PLATĂ CÂTEVA CONSIDERAȚII PRIVIND VÂNZAREA LA LICITAȚIE PUBLICĂ UNUI IMOBIL COMPUS DIN MAI MULTE APARTAMENTE

Dr. Ioan GÂRBULEȚ

Studiul are ca punct de plecare o hotărâre recentă a Comisiei Superioare de Disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care pune în discuție mai multe probleme de drept de mare actualitate în această materie și anume: Poate fi amânată licitația pentru un

termen mai lung de 20 de zile și fără a se formula cerere în acest sens de către partea prezentă? Poate să participe la procedura vânzării unui imobil un ofertant care se prezintă după începerea licitației? Vânzarea mai multor imobile poate fi făcută la o singură dată și oră? Dacă se vinde un imobil care cuprinde mai multe apartamente trebuie întocmită câte o publicație de vânzare pentru fiecare apartament? În cazul în care se vinde un imobil care cuprinde mai multe apartamente, din care unele au valoarea sub 250.000 lei, efectuarea publicității vânzării într-un ziar de circulație națională este suficientă? Dacă adjudecatorul nu depune prețul în termenul stabilit cum trebuie să procedeze executorul judecătoresc? Controlul profesional poate viza actele de executare întocmite de către executorul judecătoresc? Termenul de 60 de zile prevăzut de lege pentru efectuarea cercetării prealabile este un termen imperativ sau un termen de recomandare? Întrucât dezlegările date la toate aceste întrebări influențează într-un anumit mod executarea silită precum și procedura disciplinară, în cuprinsul studiului s-a răspuns în detaliu la fiecare problemă de drept menționată.

18. EXECUTAREA PERSOANEI JURIDICE DE DREPT PUBLIC

Lector univ. dr. Mădălina VOICAN

Studiul face o analiză a persoanei juridice de drept public în calitate de debitor în procedura de executare silită. Activitatea persoanelor juridice de drept public ce formează administrația publică este înconjurată de o rețea din ce în ce mai complicată de reglementări care au menirea să protejeze cetățenii. De aceea oricât de complicate ar fi aceste reglementări, pentru că ele vizează obiective sociale importante, executorul judecătoresc trebuie să se adapteze și să le cunoască. Analiza începe cu o enumerare a categoriilor de persoane juridice de drept public și continuă cu analiza elementelor constitutive ale acestora. În încheiere, concludem cu identificarea entităților care au calitate de parte în procedura de executare silită și cu un model de formulare a încheierii de începere a executării.

19. PRESCRIȚIA DREPTULUI DE A OBȚINE EXECUTAREA SILITĂ, UN DREPT SAU O SANȚIUNE?

Asist. univ. dr. Maria Ximena MOLDOVAN

Practica judiciară a instanțelor de judecată a îmbrățișat frecvent în ultima perioadă un trend cel puțin bizar, în condițiile în care s-a apreciat de către acestea că prescripția dreptului de a cere executarea silită a unui titlu executoriu, în condițiile în care vizează fondul cauzei, poate fi invocată numai pe calea unei acțiuni în realizare, în condițiile art. 35 Cod procedură civilă și nu pe calea unei acțiuni în constatare, aspect care atrage după sine o serie de

limitări în a exercita un astfel de demers procedural. Nu în ultimul rând o astfel de apreciere ridică semne de întrebare asupra naturii juridice a acestei instituții: este vorba despre un drept, o apărare aflată la îndemâna debitorului sau o sancțiune care vizează conduita culpabilă a creditorului?

20. DISCUȚII REFERITOARE LA VALIDAREA POPRIII SUMELOR DE BANI DIN CONTURILE BANCARE ALE ORDONATORULUI PRINCIPAL/SECUNDAR DE CREDITE, ÎN IPOTEZA ÎN CARE DEBITORUL ESTE ORDONATOR TERȚIAR DE CREDITE – studiu de caz

dr. Raluca Laura DORNEAN PĂUNESCU

Prezentul studiu își propune să analizeze posibilitatea de validare a popriii conturilor bancare ale ordonatorului principal/secundar de credite, în calitate de terț poprit, în cazul în care debitorul este un ordonator terțiar de credite care nu dispune de mijloace suficiente pentru a-și îndeplini obligațiile stabilite prin titlul executoriu. De asemenea, studiul abordează rolul important al popriii în cadrul formelor de executare silită, datorită faptului că aceasta presupune o procedură eficientă și rapidă de recuperare a creanțelor, care asigură executarea acestora.

21. SUSPENDAREA EXERCIȚIULUI FUNCȚIEI DE EXECUTOR JUDECĂTORESC

drd. Cristian Marcel ȘCHIOPU

Profesia de executor judecătoresc se exercită în mod continuu dar pot interveni anumite situații care să îl pună pe executor în imposibilitatea exercitării îndeplinirii atribuțiilor specifice. Drept urmare, suspendarea exercițiului funcției de executor judecătoresc presupune o suspendare temporară a principalelor efecte ale exercitării funcției, și anume prestarea muncii și plata acesteia.

13³⁰-14³⁰

Pauză de masă

14³⁰-15⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (III) – 75 min

Moderator: Conf. univ. dr. **Nicolae-Dragoș PLOEȘTEANU**,
Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș

22. ASPECTE PRIVIND REGLEMENTAREA RECENTĂ ÎN ROMÂNIA A
MEDIERII FISCALE FĂRĂ MEDIATOR ÎN PROCEDURA EXECUTĂRII
SILITE. SIMILITUDINI CU EXECUTORUL JUDECĂTORESC MEDIATOR.
O ANALIZĂ DE DREPT COMPARAT A INSTITUȚIEI MEDIATORULUI
FISCAL

Dr. Arina DRAGODAN

Medierea în cadrul executării silite fiscale a fost reglementată la începutul acestui an de legiuitorul român, prin introducerea articolului 2301 în Codul de procedură fiscală. Recent, la data de 28 iunie 2019, prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a fost aprobată procedura propriu-zisă de mediere, precum și documentele pe care debitorii trebuie să le prezintă în vederea susținerii situației economice și financiare.

Procedura medierii fiscale nu este aceeași cu activitatea de mediere convențională desfășurată prin intermediul mediatorilor, fiind o mediere specială între organul fiscal și debitor, fără prezența unui terț independent, mediatorul.

Această procedură este voluntară, nefiind deci obligatorie, și se aplică debitorilor pentru care a fost demarată procedura de executare silită fiscală prin comunicarea somației și care, în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia, depun la organele fiscale competente o notificare privind intenția de mediere. De la această dată se suspendă procedura de executare silită pentru obligațiile respective, însă pe parcursul procedurii de mediere organul fiscal poate dispune măsuri asigurătorii.

Ca instituție juridică, apreciem că medierea fiscală fără mediator este, de fapt, o negociere, fiind o cale amiabilă de soluționare pe cale extrajudiciară a conflictului dintre contribuabili și organele fiscale în cadrul executării silite fiscale.

Mediere sau negociere, s-a realizat totuși un pas în cadrul comunicării și negocierii dintre autoritățile fiscale și contribuabili.

Trebuie să avem în vedere că există și riscul ca medierea fiscală să fie folosită de contribuabil pentru evitarea ori amânarea măsurilor de executare silită pentru datoriile fiscale, și nu pentru a lămurii întinderea datoriilor și pentru a găsi cele mai bune soluții de stingere a acestora.

Procedura ar putea fi îmbunătățită în viitor în funcție de rezultatele pe care le va da și de dificultățile întâmpinate în practică.

Ca urmare, prin prezenta comunicare științifică ne propunem o analiză a procedurii medierii în cadrul executării silite fiscale, analizând în acest sens noțiunea de mediere instituțională și mediere convențională, și aducând, totodată, argumente de drept comparat privind instituția mediatorului fiscal, subliniind rolul său util în apărarea drepturilor contribuabililor.

De asemenea, vom face o succintă paralelă cu rolul executorului judecătoresc în procedura executării silite din dreptul comun, printre atribuțiile acestuia numărându-se și recuperarea creanțelor pe cale amiabilă.

23. INCIDENȚA GDPR ÎN EXERCITIUL PROFESIEI DE EXECUTOR JUDECĂTORESC

Asist. univ. dr. Lacrima Bianca LUNTRARU

Avansul fără precedent al tehnologiei a determinat omniprezența procesării datelor cu caracter personal, ceea ce a generat necesitatea instituirii unui cadru legal cât mai cuprinzător, de natură a asigura o protecție eficientă a drepturilor fundamentale a indivizilor. General Data Protection Regulation reprezintă un set de reguli care se aplică unitar, nediferențiat, obligatoriu și direct în toate statele membre ale Uniunii Europene și al cărui scop constă în asigurarea unui nivel uniform și adecvat de protecție pentru persoanele fizice respectiv, statornicirea unui mecanism de prevenție a eventualelor discrepanțe ce ar împiedica libera circulație a datelor în cadrul pieței interne. Totodată, Regulamentul militează pentru securitate juridică și transparență, urmărindu-se o monitorizare coerentă a prelucrării datelor cu caracter personal, prin impunerea unor sancțiuni echivalente în toate statele membre, cât și printr-o cooperare eficientă între autoritățile de supraveghere din statele membre.

Aplicarea GDPR vizează toate domeniile de activitate care se raportează la prelucrarea datelor cu caracter personal. În ceea ce privește activitatea executorilor judecătorești, implementarea Regulamentului a presupus o reconstituire a mecanismului de gestiune a datelor cu caracter personal, impunându-se întreprinderea a numeroase acțiuni, care, în esență se circumscriu inițiativei globale de gestionare a riscurilor, ce este administrată de profesionist pentru ameliorarea calității și îmbunătățirea serviciilor.

În studiul de față, ne propunem să sintetizăm procesul de implementare al Regulamentului în exercițiul profesiei de executor judecătoresc, respectiv, să învederăm principalele măsuri care trebuie adoptate de profesionist în vederea unei corecte aplicări a acestui act normativ

24. CONSIDERAȚII PRIVIND SUMELE CE NU POT FI URMĂRITE PENTRU NICIUN FEL DE DATORII

Asist. univ. drd. Silviu-Dorin ȘCHIOPU

Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) stabilește responsabilitatea și răspunderea operatorului pentru orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată de către acesta sau în numele său. Operatorii, inclusiv executorii judecătorești, trebuie să fie în măsură să demonstreze conformitatea activităților de prelucrare cu Regulamentul (UE) 2016/679. În vederea demonstrării conformității cu RGPD, executorul judecătoresc ar trebui să păstreze evidențe ale activităților de prelucrare aflate în responsabilitatea sa. Având în vedere aceste considerente, prezentul scurt studiu își propune să analizeze conținutul evidențelor activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal pe care executorul judecătoresc ar trebui să le poată pune la dispoziția Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal pentru a putea fi utilizate în scopul monitorizării respectivelor operațiuni de prelucrare.

25. ÎNCETAREA CALITĂȚII DE EXECUTOR JUDECĂTORESC

drd. Cristian Marcel ȘCHIOPU

Executorul judecătoresc este investit pentru a efectua un serviciu public, a cărui activitate este protejată de lege și se bucură de stabilitate. Cu toate că activitatea pe care o desfășoară executorul este specifică uneia independente ce excede sfera raporturilor de muncă în general, respectiv a raporturilor de serviciu, aceasta poate înceta în cazurile prevăzute de lege.

26. EFECTE ALE NERESPECTĂRII REGIMULUI PROTECȚIEI CONSUMATORILOR ÎN CONTRACTELE DE CREDIT ÎN CADRUL PROCEDURILOR DE EXECUTARE SILITĂ

Conf. univ. dr. Nicolae PLOEȘTEANU
Asist. univ. dr. Raul MIRON

Studiul ia în considerare realitatea că în cadrul procedurilor de executare silită, adesea debitorii formulează contestație la executare împotriva titlurilor executorii solicitând instanței inclusiv verificarea unor aspecte care țineau de fondul litigios, cum ar fi constatarea

caracterului abuziv al unor clauze în contractele de credit a căror neexecutare a fundamentat începerea executării silite. Rămâne să se răspundă în special la întrebarea dacă o asemenea instanță de executare este sau nu competentă să judece o astfel de cauză.

15⁴⁵-16¹⁵

Coffee-break

16¹⁵-17³⁰ Sesiune de comunicări științifice (IV) – 75 min.

27. SOLICITAREA INTENTĂRII INSOLVABILITĂȚII ÎN TEMEIUL INCAPACITĂȚII DE PLATĂ – O EVITARE A EXECUTĂRII SILITE ȘI ATENTARE NEJUSTIFICATĂ ASUPRA DREPTULUI DE PROPRIETATE

Drd. Aliona CIOCANU

În articol este prezentat un aspect privind evitarea executării silite prin solicitarea intentării insolvabilității și drept efect atentarea asupra dreptului de proprietate.

Incapacitate de plată este tratată de lege într-un sens îngust ca situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale și este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți. Solicitarea intentării insolvabilității debitorului doar pe criteriul absenței mijloacelor financiare și ignorării faptului că dispune de active, alte bunuri evaluabile în bani, dă posibilitate la atentarea nejustificată asupra dreptului de proprietate a acestuia.

Instanța de insolvabilitate, indiferent de faptul că prin hotărâre ulterior va respinge sau va admite cererea introductivă de intentare a insolvabilității debitorului, este obligată să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor și să instituie măsuri de asigurare, inclusiv suspendă urmărirea individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului. În astfel de circumstanțe, executorul judecătoresc care este autoritatea competentă de executare silită a documentului executoriu este exclus de la executare.

28. UNELE CONSIDERENTE PRIVIND NECESITATEA CONSACRĂRII CONDIȚIILOR DE REPREZENTATIVITATE A ORGANIZAȚIILOR SINDICALE ÎN LEGISLAȚIA MUNCII A REPUBLICII MOLDOVA

Conf. univ. dr. hab. Eduard BOIȘTEANU

Reprezentativitatea este un atribut important al organizațiilor sindicale și al celor patronale, care conferă statut de partener social abilitat să-și reprezinte membrii în cadrul parteneriatului social instituționalizat. După analiza legislației moldovenești în domeniul

raporturilor colective de muncă, se constată, din păcate, că legiuitorul nu este preocupat de problematica definerii cadrului de reprezentativitate a organizațiilor sindicale în domeniul parteneriatului social. Pentru a lichida această lacună legislativă, autorul prezentului studiu a formulat un șir de propuneri de lege ferenda în vederea consfințirii exprese a condițiilor de reprezentativitate a organizațiilor sindicale.

23. SITUAȚIA DREPTURILOR SUCCESORALE ALE SOȚULUI SUPRAVIEȚUITOR DUPĂ MODERNIZAREA CODULUI CIVIL AL REPUBLICII MOLDOVA

Conf. univ. dr. Veaceslav PÎNZARI

Codul civil al Republicii Moldova, adoptat în anul 2002, a suferit o intervenție serioasă din partea legiuitorului, în sensul modernizării acestuia, modificări care au intrat în vigoare la data de 01. 03. 2019. În acest sens menționăm că, o schimbare radicală a suferit Cartea a patra, Moștenirea, schimbare care a vizat și moștenirea legală, inclusiv clasele de moștenitori. Astfel, legiuitorul i-a conferit soțului supraviețuitor dreptul asupra unei cote-părți din moștenire, ce variază în dependență de clasa de moștenitori cu care este chemat la succesiune și, un drept special asupra mobilierului și obiectelor de uz casnic, care au fost afectate folosinței comune în timpul vieții soților, prerogative pe care legislația succesorală nu le stabilea în vechea reglementare.

24. CÂTEVA CONSIDERAȚII PRIVIND INVOCAREA NULITĂȚII ÎN PROCESUL CIVIL

Lector superior univ. dr. Sergiu BOCA

Prezentul studiu își propune să analizeze mijloacele prin care nulitatea, ca sancțiune aplicată actelor de procedură, poate fi invocată în cadrul unui proces civil. Prin invocarea nulității vom înțelege acele mijloace sau modalități procesuale, prin intermediul cărora instanța de judecată ia cunoștință de existența unor neregularități ale actelor de procedură și dispune, după caz, desființarea lor sau refacerea, când acest lucru este posibil. Nulitatea actelor de procedură trebuie constatată de către instanțele judecătorești, deoarece categoria „nulițăților de drept” este respinsă atât de doctrină, cât și de legislație. Până în momentul declarării nulității de către instanța judecătorească, actul de procedură, deși întocmit cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege, își va produce efectele ca și cum ar fi un act valabil încheiat.

25. REGIMUL JURIDIC AL DECĂDERII ÎN PROCESUL CIVIL

lector superior univ. Tatiana CRUGLIȚCHI

Regimul juridic presupune rezolvarea următoarelor probleme: cine se va putea prevala de decădere; care va fi termenul în care decăderea poate fi acoperită și, în sfârșit, care sunt căile procedurale prin care se poate invoca decăderea.

În procesul civil decăderea se pune în valoare prin invocarea ei de persoanele interesate pentru nerespectarea termenelor prevăzute de lege. În cazul în care termenul este stabilit prin norme imperative, sancțiunea nerespectării lui va putea fi invocată de orice parte interesată din proces, de alți participanți la proces sau chiar de instanță din oficiu. Dacă norma care fixează termenul are un caracter dispozitiv, decăderea nu va putea fi invocată decât de adversarul părții ce a îndeplinit tardiv actul, deci de partea împotriva căreia se îndreaptă efectele aceluia act.

Principalul mijloc de valorificare a decăderii îl constituie excepția de tardivitate a actului procedural. Când decăderea nu a fost invocată în fața primei instanțe sau în fața instanței în care s-a produs expirarea termenului de procedură imperativ, prezintă interes invocarea decăderii prin mijlocirea căilor de atac.

26. TERMENUL DE CONTESTARE A ACTELOR ÎNTOCMITE DE EXECUTORUL JUDECĂTORESC POTRIVIT LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA

Conf. univ. dr. Igor COBAN

Securitatea raporturilor juridice impune instituirea unor certitudini juridice inclusiv la faza executării silite a actelor judecătorești. În acest sens Codul de executare al Republicii Moldova a reglementat termeni cerți de contestare a actelor, acțiunilor și inacțiunilor executorului judecătoresc. În același context art. 161 alin. 2 și art. 162 alin. 2 din Codul de executare a Republicii Moldova a instituit un termen de decădere de 6 luni de zile, din care se desprind următoarele reguli: 1) actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârșirii lor au trecut mai mult de 6 luni; 2) persoana nu poate fi repusă în termen dacă din data emiterii sau a refuzului emiterii actului contestat au trecut mai mult de 6 luni. Termenul de decădere menționat a trezit un șir de polemici teoretice și probleme practice cu privire la oportunitatea unei astfel de reglementări limitative, inclusiv și prin prisma art. 6 CEDO. Polemici care au culminat cu faptul că reglementarea respectivă a constituit obiectul controlului de constituționalitate, în două rânduri, fiind dispuse două soluții total diferite. Astfel, încât, dacă prin Decizia nr. 55 din 6 septembrie 2016, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, a declarat inadmisibilă

sesizarea privind controlul constituționalității reglementărilor respective, recunoscând astfel caracterul constituțional al acestora. Atunci, prin soluția cuprinsă în Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 8 din 05. 04. 2019 s-a declarat neconstituțională prevederea sus menționată, fiind instituită o nouă regulă, potrivit căreia: termenul pentru contestarea actelor emise de către executorii judecătorești în procedura de executare se va calcula potrivit regulilor stabilite de articolele 66 alin. (2) sau, după caz, 67 alin. (7) din Codul de executare – adică de la comunicare. Motiv din care, ne-am propus să tratăm tematica respectivă în prezentul demers științific.

27. PROCEDURA SCRISĂ DE JUDECARE A CERERII DE CONTESTARE A ACTELOR EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Lector universitar Gheorghe STRATULAT
Lector universitar Vladislav CLIMA

Adoptarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 din 05.04.2018, a reglementat posibilitatea judecării cererilor de contestare a actelor executorului judecătoresc în procedura scrisă. Astfel, reieșind din dispozițiile normei stabilite la art. 270 alin.(4) Cod de procedură civilă al RM, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanților la ședința de judecată. Astfel, se observă că judecarea unipersonală a contestațiilor constituie regula, iar stabilirea ședinței de judecată excepția. Fiind o procedură nou implementată, la etapa inițială, procedura scrisă de soluționare a contestațiilor împotriva actelor executorului judecătoresc, nu descrie în mod detaliat și nu acoperă fiecare incident procedural, posibil de a surveni. În atare circumstanțe, un rol activ îi revine instanței de judecată prin formarea unei practici judiciare uniforme, ce ar asigura o justă interpretare judiciară a legii. În paralel, în scopul identificării anumitor carențe sau deficiențe de aplicare a legii, un rol determinant îi revine doctrinei judiciare prin realizarea de studii și cercetări în domeniu.

34. ROLUL JUDECĂTORULUI ÎN PROCEDURA DE EXECUTARE SILITĂ CIVILĂ

Lector universitar Gheorghe STRATULAT
Dumitru VISTERNICAN

Reglementarea procedurii scrise, ca procedură de control judecătoresc, în procedura de executare a fost determinate de transferul atribuțiilor date de la instanța de judecată în favoarea judecătorului, ca subiect procesual. Deși aparent, modificarea legislativă nu este

una de esență, subiectul decizional, fiind investit cu aceleași garanții de independență, imparțialitate, obiectivitate, modul practic de realizare a procedurilor judiciare nu în toate cazurile pot fi încadrate în garanțiile unui proces echitabil stabilite de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. În acest sens, lipsa unei ședințe de judecat publice, unde părțile în proces ar putea face uz de mijloacele legale de apărare, ce ar asigura respectarea principiului egalității armelor, unde ar putea administra explicații, ca mijloc de probă, urmează să fie adaptată de către practica judiciară la rigorile unui proces echitabil. Ca consecință, practicii judiciare îi revine un rol activ determinarea modului de aplicare a legii și formarea procedurilor în spiritul prezizibilității.

35. EFECTUL DEVOLUTIV AL APELULUI

Lector univ. Ina JIMBEI

În literatura de specialitate este practic unanim acceptat faptul că unul din efectele pe care le produce apelul este efectul devolutiv. Cu toate acestea devoluțiunea este privită diferit de diferite sisteme de drept. În general, cuvântul „devolutiv” sau „devoluțiune” provine de la latinescul *devolvo, volvi, volutum*, care înseamnă a trece sau a transmite ceva de la o persoană la alta. Conform doctrinei românești, prin devoluțiune în general se înțelege transmiterea dreptului de a judeca cauza de la o instanță la alta. În doctrina română efectul devolutiv al apelului este definit ca posibilitatea pe care o au părțile de a supune în apel litigiul dintre ele în ansamblul său, cu toate problemele de fapt și de drept ce au fost ridicate în prima instanță. Efectul devolutiv constă în dreptul de revocare pe care îl are instanța superioară de a chema înaintea sa cauza apelată, pentru a examina din nou litigiului supus apelului. De asemenea, se menționează că apelul este devolutiv, în sensul că el readuce în discuția instanței superioare toate chestiunile de fapt și de drept care au fost dezbătute în fața primei instanțe și au fost rezolvate prin hotărârea acesteia, care face obiect al apelului. Efectul devolutiv al apelului derivă din existența a două grade de jurisdicție și din rațiunea însăși de a asigura plenitudine de jurisdicție cele de a doua instanțe, care efectuează controlul judiciar.

Prof. Ion Deleanu menționează, de asemenea, că prin efect devolutiv urmează să se înțeleagă efectul produs prin exercitarea unor căi de atac, care repunând în discuție lucrul judecat, conferă jurisdicției investite cu soluționarea acelor căi de atac puterea și obligația de a statua din nou, în fapt și în drept, asupra tuturor chestiunilor criticate din hotărârea atacată și numai asupra acestora.

În literatura rusă se menționează că devoluțiunea constă în transferul cauzei soluționată de prima instanță spre examinare instanței de apel, astfel încât în cadrul rejudecării cauzei se examinează atât circumstanțele de fapt cât și de drept.

În literatura de specialitate se indică că devoluțiunea este limitată de două reguli exprimate prin adațiile: *tantum devolutum quantum appellatum* și *tantum devolutum quantum iudicatum*.

22. INFLUENȚA ASPECTELOR MORALE ȘI JURIDICE ALE BUNEI-CREDINȚE ASUPRA ACTIVITĂȚII PROFESIONALE A EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Conf. univ. dr. hab. Valeriu CAPCELEA
Mădălin GORA

În acest articol sunt analizate aspectele morale ale buna-credinței și influența ei asupra executorului judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești. Sunt expuse fundamentele filosofice ale întemeierii morale a societății post-moderne și faptul că în această societate oamenii recunosc nevoia unei etici minimale, a unei datorii slabe, care se răsfrânge în mod negativ și asupra jurisprudenței. În continuare este efectuată o caracteristică detaliată a buna-credinței și a rea-credinței, se remarcă faptul că buna-credința reprezintă un element care se află la granița dintre dreptul pur și moralitate, ea leagă în mod profund dreptul de morală și demonstrează că normele de drept își relevă insuficiența, dacă nu intră în concordanță cu o moralitate corespunzătoare. Autorii, în baza analizei jurisprudenței din Republica Moldova și România au ajuns la concluzia că executorii judecătorești despre trebuie să înțeleagă că în acțiunile de executare a hotărârilor judecătorești nu se cuvine să dea dovadă de rea-credință, să apeleze la intervenții nejustificate în scopul de a obține orice folos personal cum ar fi un transfer sau procurarea unor avantaje pentru sine sau pentru alții, să respecte prevederile legale și să acționeze cu bună-credință, în spiritul bunelor moravuri sociale.

37. INCIDENTE PROCESUALE APĂRUTE ÎN CADRUL PROCEDURII DE EXECUTARE SILITĂ

Roman TALMACI
Radu DUBOLARI

Pe durata procedurii de executare pot interveni anumite circumstanțe care împiedică sau temporizează derularea activităților de executare silită. Aceste circumstanțe au drept consecință apariția unor incidente procedurale – elemente facultative ale unei proceduri de executare, intervenția, consecințele și întinderea cărora sunt reglementate de lege. În toate cazurile, incidentele procedurale sunt manifestări ale principiului legalității și egalității în procedura de executare, reprezentând soluții legale oferite părților sau terților pentru a-și realiza drepturile sale.

Prezentul studiu cuprinde analiza detaliată a incidentelor apărute în cadrul procedurii de executare silită și efectele pe care le pot avea acestea la realizarea sarcinii și scopului procedurii de executare.

38. ASPECTE DE DREPT COMPARAT PRIVIND PROCEDEELE ELECTRONICE ȘI SUPTURILE INFORMATICE ÎN PROCESUL CIVIL

Drd. Radu COTOROBAI

Odată cu adoptarea Legii nr. 17 din 05. 04. 2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, cunoscută și sub genericul – Simplificarea codului de procedură civilă, o atenție deosebită a fost acordată creării unei sinergii între sistemul e-Dosar sau sistemul judiciar informațional (S. I. J.) pilotat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și cadrul legal de referință, care să asigure funcționalitatea sistemului respectiv, scopul modificărilor date fiind digitalizarea procedurilor judiciare civile.

Prin urmare, având în vedere că potrivit art. VI, alin. (2) din legea menționată, prevederile ce se referă la circulația actelor de procedură prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor (conexat la sistemul e-Dosar) vor intra în vigoare odată cu crearea condițiilor de implementare, este deosebit de important ca modificările la Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, care vor face posibil acest lucru – până la intrarea lor în vigoare - să corespundă tuturor exigențelor dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 § 1 din CEDO și practica Curții în această materie.

Una din modalitățile de atingere a acestui deziderat fiind studierea și analiza sub aspect comparativ a bunelor practici în materia respectivă din cele mai dezvoltate sisteme de drept, atât a prevederilor normative, cât și a celor mai relevante referințe doctrinare. Ceea a și constituit drept imbold de realizare a prezentului demers științific.

39. CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND STATUTUL JURIDIC AL PATRONATELOR PRIN PRISMA LEGISLAȚIEI MUNCII A REPUBLICII MOLDOVA

Drd. Iulia DRUMEA

Consacrând pentru salariați posibilitatea de a-și apăra drepturile și interesele legitime, prin intermediul unor organizații sindicale sau prin reprezentanți aleși, un asemenea drept este recunoscut – pentru asigurarea egalității de tratament juridic – și în favoarea angajatorilor (patronilor). Având ca temei Codul muncii al Republicii Moldova și Legea RM nr. 976/2000 a patronatelor, patronii beneficiază de dreptul de a se asocia în mod liber, în entități specifice

(asociații, federații și confederații patronale). În acest articol sunt analizate particularitățile libertății de asociere patronală, noțiunile de „angajator” și „patron”, precum și trăsăturile caracteristice ale organizațiilor patronale.

40. PRIVIRE ISTORICĂ ASUPRA REGLEMENTĂRII MUNCII ÎN DREPTUL ROMAN

Drd. Tatiana MIHAİLOV

De-a lungul dezvoltării istorice a societății, existența umană nu ar putea fi concepută fără realizarea unei anumite activități, adică prin efectuarea unui tip de muncă. În această măsură, a devenit din ce în ce mai urgent să se reglementeze relațiile de muncă survenite. Apariția unor astfel de reglementări este importantă atât pentru lucrător, cât și pentru beneficiarul muncii. Primele reglementări scrise cu privire la problemele de muncă și contractul de închiriere a forței de muncă se găsesc în dreptul roman. Astfel, romanii au dezvoltat și reglementat relațiile de muncă din cadrul contractului de închiriere a forței de muncă.

41. IMPACTUL MODIFICĂRILOR LEGISLATIVE LA EVOLUȚIA SISTEMULUI DE GESTIUNE COLECTIVĂ A DREPTURILOR DE AUTOR ȘI CONEXE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

**Virgiliu BUHNACI
Olga BELEI**

Gestiunea colectivă a drepturilor de autor și conexe în Republica Moldova a fost obiectul mai multor inițiative legislative de modificare a cadrului legal pe parcursul ultimilor ani, urmare a necesității de armonizare cu normele unor directive europene, dar care nu au avut finalitate din cauza influențelor politice și instabilităților de ordin economico-financiar. Totodată modificarea Codului Civil, a Codului de Procedură Civilă, intrarea în vigoare a Codului Administrativ, a Codului Serviciilor Media Audiovizuale au influențat modul de adoptare și de contestare a deciziilor autorităților publice prin impunerea principiilor de transparență și motivarea deciziilor prin prisma unor criterii clare de evaluare și selectare a subiecților eligibili.

Între timp, emiterea mai multor decizii de avizare de către autoritatea publică competentă, unele cu caracter contradictoriu, contestarea acestora în instanțele judecătorești, aplicarea măsurilor de asigurare și carențele de argumentare a hotărârilor definitive au dus la instabilitatea sistemului de gestiune colectivă și afectarea gravă a dreptului la remunerație echitabilă al autorilor și titularilor de drepturi conexe asigurat prin legea națională și tratatele

internaționale. Mai mult decât atât lipsa măsurilor economice și fiscale de protecție a drepturilor patrimoniale contra inflației și altor factori social-economici negativi - au condiționat nemulțumirea titularilor de drepturi și au sporit deficiențele în procesul de colectare a remunerației de la utilizatori. Concurența organizațiilor de gestiune colectivă prin divizarea categoriilor de drepturi și/sau a categoriilor de titulari în pofida sistemului de gestiune colectivă extinsă și obligatorie dispersează lumea din domeniul literar, artistic, științific, care în loc de a crea și a beneficia de remunerațiile corespunzătoare sunt implicați în discuții contradictorii, care avantajează dorința utilizatorilor de a se eschiva de la obligația de plată. În ultimă instanță, crearea unui singur colector prin eliberarea licențelor comune de valorificare a repertoriului național și internațional, precum și reducerea cheltuielilor de administrare favorizează ideea consolidării eforturilor titularilor de drepturi și direcționează spre crearea și activitatea unei organizații unice pentru administrarea tuturor categoriilor de drepturi pentru evitarea dublării acestor atribuții și administrarea lor în paralel.

42. MEDIEREA PRIN PRISMA LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA. FUNȚIONAREA MEDIERII ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Veronica CUPCEA
Olesea CERNOLEV

Medierea în Republica Moldova după aproape 12 ani de la adoptarea Legii cu privire la mediere nr.134/2007 (intrată în vigoare în 2008), modificată prin Legea nr.137 din 03 iulie 2015, apăruse ca o procedură alternativă de apărare extrajudiciară cu caracter benevol și bilateral, care avea drept scop soluționarea eficientă a litigiilor apărute între părți. Scopul noii legi cu privire la mediere era și este, de altfel, să îmbunătățească eficiența activității mediatorilor și să stârnească apetitul părților, implicate într-un conflict, făcând apel la instituția medierii, debarasând în acest sens instanțele. Dacă litigiul în instanță este forma tradițională de soluționare a disputelor, bazându-se pe introducerea acțiunii în fața instanțelor de judecată unde judecătorul ascultă argumentele părților cu privire la interpretarea legii aplicabile cauzei respective și apoi se pronunță în favoarea uneia dintre părți, medierea vine să răstoarne prejudecățile că o hotărâre judecătorească este mai valoroasă sau că dreptatea nu poate fi obținută decât în instanța de judecată. În contextul Legii cu privire la mediere, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova a venit cu o serie de propuneri legislative în vederea instituirii medierii judiciare obligatorii, ca o modalitate indispensabilă de soluționare prealabilă și amiabilă a litigiilor. În consecință, a fost elaborată și la 17 martie 2017 adoptată Legea nr. 31 "Pentru completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003", care a avut drept scop promovarea instituției medierii judiciare, fiind completat Codul de procedură civilă cu capitolul XIII1 "Medierea judiciară" (art.1821 – 1825). Astfel, medierea judiciară și medierea extrajudiciară se dezvoltă împreună, constituind cele două componente fundamentale ale justiției secolului

XXI. Medierea judiciară și medierea extrajudiciară urmăresc scopuri diferite care, însă, converg spre un deziderat comun: acela de a soluționa, prin sinergie, conflictele în timp util, într-o manieră satisfăcătoare și economică. Medierea este perfect adaptată litigiilor care au rezistat tuturor celorlalte forme de înțelegere extrajudiciară. Prin mediere părțile sunt aduse în situația de a-și reasuma litigiul de care s-au desesizat și de a încerca să îl soluționeze potrivit intereselor lor. Multitudinea aspectelor juridice, financiare, psihosociale și, mai ales, cele privind durata soluționării conflictului prin justiție, cât și apariția „instituției mediatorului” fac ca medierea, în calitatea sa de alternativă pentru modernizarea sistemului judiciar din Republica Moldova, să fie una deosebit de complexă. Medierea judiciară are un caracter flexibil, este rapidă și centrată pe soluționarea amiabilă a litigiului, ea înlătură diverse carențe ale sistemului contradictoriu și reprezintă o alternativă puternică în raport cu un proces care tranșează și mai puțin conciliază. În cadrul medierii judiciare, părțile sunt cele care dețin prerogativa admiterii sau a respingerii oricărei soluții de rezolvare amiabilă a litigiului, judecătorul având doar rolul de a asista și facilita discuțiile părților, tratându-le dintr-o poziție neutră, pe când părțile au un rol activ în soluționarea litigiului. Instituția medierii a fost creată pentru a îmbunătăți prin completare sistemul judiciar într-un mod constructiv, nu pentru a înlocui tradiționalul litigiu în instanță. Părțile pot folosi procesul de mediere înainte sau în timpul litigiului în instanță pentru a preveni o acțiune civilă, sau pentru a preveni o hotărâre care nu va fi acceptată cel puțin de către una dintre părți.

42. REGIMUL JURIDIC AL E-MAILURILOR, MESAJELOR DE PE REȚELELE DE SOCIALIZARE ȘI SMS- URILE CA MIJLOC DE PROBĂ ÎN PROCESUL CIVIL

Mihaela CĂPĂȚÎNĂ

Procesul de înfăptuire a justiției din Republicii Moldova se află într-o continuă modernizare și perfecționare, digitalizarea acestuia fiind nu doar o exigență a zilelor, dar și o modalitate de creștere a calității justiției, dar și a accelerării acesteia.

Un prim pas al digitalizării procesului civil din Republica Moldova s-a operat prin Legea nr. 17 din 05.04.2018, prin care s-a instituit depunerea cererilor în format electronic pentru anumite categorii de reclamânți, dar și comunicarea actelor de procedură în format electronic, însă respectivele modificări nu acoperă în întregime complexitatea produselor tehnico-științifice din diferite domenii ale realității obiective.

De asemenea justiția nu poate eluda formatul electronic în calitate de fapt obiectiv, iar utilizarea e-mailurilor, rețelelor de socializare, sms- urilor este inerentă unui proces complex de digitalizare a sistemului judiciar, iar reglementarea acestora este imperioasă.

Având în vedere cele expuse, apare logica întrebare care este natura juridică a e-mailurilor, mesajelor de pe rețelele de socializare și sms- urilor ca mijloc de probă în procesul civil. Care sunt criteriile prin care instanța de judecată ar admite ca mijloc de probă un e-mail, mesaj de pe o rețea de socializare sau sms, trebuie acestea să provină de pe anumite site-

uri sau să fie înregistrate într-un anumit program (conform reglementărilor CPC în vigoare emailurile trebuie înregistrate în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pentru anumite categorii de justițiabil și situații), care este momentul în care acestea se consideră a fi comunicate/recepționate, cum putem dovedi autenticitatea unui site de socializare, sau recepționarea unui e-mail, sms.

43. LIMITELE CONTROLULUI JUDICIAR LA CONTESTAREA DECIZIILOR COLEGIULUI DISCIPLINAR A EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

**Vasile JOSAN
Adrian GROSU**

Prezentul articol științific își propune ca scop să examineze limitele controlului judiciar exercitat în ordinea contenciosului administrativ la contestarea deciziilor Colegiului Disciplinar a executorilor judecătorești, având în vedere existența unui mecanism de control judiciar al acțiunilor executorului judecătorec, exercitat de către instanța judecătorească în cadrul procedurii de executare.

44. PARTICULARITĂȚILE RESPECTĂRII ȘI APĂRĂRII DREPTURILOR PĂRȚILOR ÎN CADRUL PROCEDURII DE EXECUTARE

**Dorin JIDOVANU
Tatiana FRUNZE**

Respectarea/protejarea drepturilor părților și ale altor persoane atunci când se desfășoară acțiuni de executare este o problemă stringentă în domeniul procedurilor de executare. Deciziile și acțiunile executorilor judecătorești implică consecințe juridice asupra drepturilor debitorului. Din poziția de legalitate în materie de aplicare a legii în domeniul procedurii de executare, încălcarea drepturilor și a intereselor legitime ale părților la procedurile de executare și alte persoane în executarea acțiunilor de executare este inacceptabilă. Pentru a controla legalitatea procedurilor de executare, pentru a asigura protecția drepturilor părților și a altor persoane împotriva acțiunilor ilegale (inacțiunilor) executorului judecătorec, Codul de Executare prevede posibilitatea debitorului de a contesta încheierile executorului judecătorec în condițiile prevăzute de Codului de Executare și Codul de Procedura Civilă. În vederea executării documentelor înaintate de creditori, executorii judecătorești deseori emit încheieri prin care se lezează drepturile debitorului, acesta fiind implicat în cadrul procedurii atât material cât și psihologic. Practica executorilor judecătorești, deseori abuzivă, nu este uniformă și lasă loc de interpretării ambigue care lezează drepturile fundamentale ale debitorului. În articol urmează a fi analizate părghiile de

care dispune debitorul în realizarea drepturilor sale încălcate prin acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc și măsura în care sunt respectate/executate hotărârile instanței de judecată de către executori pe marginea contestărilor.

18⁰⁰-20⁰⁰

Program liber

20⁰⁰-22³⁰

Dineu festiv

SÂMBĂȚĂ, 31 august 2019

930-10⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (V) – 75 min.

Moderator: Conf. univ. dr. **Oliviu PUIE**, Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu Mureș

45. ROLUL EXECUTORULUI JUDECĂTORESC PRIVIND EXECUTAREA HOTĂRÂRILOR JUDECĂTOREȘTI ȘI A ALTOR TITLURI REFERITOARE LA MINORI

Drd. Radu OLTEANU

Analizând de lege lata rolul executorului judecătoresc privind executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri referitoare la minori, suntem obligați să ne raportăm la prevederile cuprinse în Secțiunea a 2-a a Capitolului IV din Cartea a V-a din Codul de procedură civilă. În prezentul studiu mi-am propus să analizez mijloacele juridice și modalitatea concretă ce se poate aborda, puse la dispoziție de legiuitor, pentru a ajunge la un final cu un impact psihologic cât mai suportabil al executării silite în care sunt angrenați minorii, având în vedere situația juridică în care se găsesc aceștia. O analiză mai profundă se impune, mai ales, datorită conjuncturilor delicate existente, cu implicații emoționale majore, ce implică atât pe minorii în cauză cât și pe ceilalți participanți la această procedură specială.

46. PRINCIPIUL REPARĂRII PREJUDICIILOR CORPORALE

Prof. univ. dr. Lucreția DOGARU

Un pilon fundamental al respectării și garantării dreptului la integritate fizică și psihică a persoanelor îl constituie repararea prejudiciilor corporale. Principiul reparării prejudiciilor corporale se ancorează profund în esența dreptului civil fiind un principiu de bază ale cărui valențe și nuanțe au rămas dinamice și vii încă din perioada antichității.

Cu toate că ne aflăm în prezența unui principiu antic de drept, provocările vieții moderne afectează și ansamblul de activități presupuse de implementarea efectivă a acestuia. Astfel, orice studiu asupra acestui principiu pune în discuție nu doar o abordare cadru regăsită în manualele de drept dar și abordarea noilor realități, care sunt provocatoare pentru cercetători, profesori și practicieni dar și pentru orice persoană interesată. Printre aceste realități, ne referim, cu titlu exemplificativ, la reevaluarea unor chestiuni ale integrității fizice sau psihice, cum ar fi de pildă, atingerile care afectează aspectul estetic al persoanelor, dar și noile modalități de reparare a unor astfel de prejudicii.

Un factor de real interes îl constituie practica Curții Europene a Drepturilor Omului, în considerentele multor hotărâri ale acestei instanțe regăsindu-se acest principiu de drept civil, aplicat cu titlu de principiu general al dreptului.

Fiind un corolar al dreptului la viață și integritate fizică și psihică, principiul reparării prejudiciilor corporale trebuie cunoscut în întreaga sa dimensiune, deoarece în aceste vremuri ale dezvoltării drepturilor omului, poziția victimei în procesul penal a dobândit o protecție tot mai consolidată.

Apreciem că, frumusețea studiului acestui principiu este percepută mai ales datorită dimensiunii interdisciplinare pe care principiul reparării prejudiciilor corporale poate să o genereze.

47. INCOMPATIBILITĂȚILE UNOR PROFESII JURIDICE CU ACTIVITĂȚILE ȘI FUNCȚIILE DIDACTICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Prof. univ. dr. Barbu VLAD
Șef lucrări univ. dr. Lucian GHEORGHE

În pofida eforturilor făcute pentru găsirea unor soluții eficiente în domeniul calității învățământului universitar, în general, situația actuală nu poate fi calificată ca fiind pozitivă. Lipsa unor cadre didactice cu o pregătire profesională înaltă constituie o problemă serioasă cu care se confruntă învățământul universitar, atât în domeniul public cât și privat.

Este adevărat că la nivel preuniversitar există preocupări reale și susținute în promovarea educației juridice în școli și licee, activități ce sunt susținute de specialiști din domeniul profesiilor juridice, însă la nivel universitar situația este relativ discriminatorie.

Învățământul superior trebuie resetat și configurat la noile realități practice de ordin legislativ astfel încât procesul de cunoaștere și de aplicare a legislației dar și promovarea unei educații juridice de calitate să incumbe atât teoreticienilor din zona juridică dar și practicienilor.

48. DREPTUL – EXPRESIE A UNITĂȚII DE NEAM ȘI DE CREDINȚĂ.
PROCESUL CIVIL ȘI EXECUTAREA SİLITĂ ROMÂNESCĂ, PARTE
INTEGRANTĂ A VALORIFICĂRII IDENTITĂȚII CULTURALE NAȚIONALE
ÎN PROCESELE GLOBALE

dr. **Valentin-Stelian BĂDESCU**

Dacă vrei să descoperi o bijuterie de oraș în inima României, și dacă vrei să descoperi un proiect de viață al omului Eugen Hurubă – conferințele internaționale: PROCESUL CIVIL ȘI EXECUTAREA SİLITĂ ÎN ROMÂNIA – rezervă-ți un sfârșit de săptămână, la sfârșitul verii și începutul toamnei, pentru a vizita Tîrgu Mureș, minunat oraș medieval cu valențe europene și participă la edițiile deja consacrate ale conferinței *precum cea din 2019*, care are loc în „Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari)” și care adună laolaltă reprezentanți din toate teritoriile românești și, în același timp, din mediul universitar european. Tîrgu Mureș, reședință de județ, este un orașel mic de provincie încărcat de istorie, cu clădiri vechi, dar bine conservate. Din punct de vedere etnografic, este un melanj de populații ce include români, maghiari și sași, fiecare aducând o contribuție unică la construirea orașului din punct de vedere al obiceiurilor și tradițiilor dar și din punct de vedere universitar, din perspectiva dreptului ca expresie a unității de neam și de credință. Legătura dintre credință și neam este una profundă, iar dreptul este expresia chintesenței unității de credință și de neam a românilor. În toate provinciile românești, legea s-a manifestat dintotdeauna ca o modalitate de cultivare populară a credinței în dreptate propovăduită pe aceste plaiuri începând cu Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României. Mărturisirea prin drept a unității de credință creștină prin intermediul aceluiași grai românesc este, în același timp, o *mărturisire și o dovadă a unității etnice a poporului român*.

49. IMPLICAȚIILE ADUSE DE LEGEA Nr. 212/2018 ÎN
MATERIASOLUȚIONĂRII LITIGIILOR AVÂND CA OBIECT MODALITATEA
DE PUNERE ÎN EXECUTARE A ACTELOR JURIDICE EMISE ÎN TEMEIUL
LEGII NR. 165/2013 PRIVIND MĂSURILE PENTRU FINALIZAREA
PROCESULUI DE RESTITUIRE, ÎN NATURĂ SAU PRIN ECHIVALENT, A
IMOBILELOR PRELUATE ÎN MOD ABUZIV ÎN PERIOADA REGIMULUI
COMUNIST ÎN ROMÂNIA

Conf. univ. dr. Oliviu PUIE

După adoptarea Legii nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative s-au produs mutații semnificate în

materia litigiilor având ca obiect executarea contractelor administrative, instanțele competente cu soluționarea unor astfel de litigii fiind instanțele civile de drept comun.

În acord cu aceste modificări, Legea nr. 212/2018 a adus modificări și completări și în ceea ce privește competența materială și teritorială de soluționare a unor litigii de către instanțele judecătorești vizând restituirea unor imobile preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist din România, făcând obiectul de reglementare a Legii nr. 165/2013 având ca obiect punerea în executare a actelor juridice emise în aplicarea acestei legi, contribuind astfel la asigurarea unui regim juridic unitar în ceea ce privește soluționarea litigiilor având ca obiect executarea actelor juridice și executarea contractelor administrative .

În contextul acestor modificări, studiul de față analizează principalele completări aduse Legii nr. 165/2013 prin Legea nr. 212/2018 în materia competenței instanțelor care soluționează litigii având ca obiect executarea actelor juridice emise în aplicarea acestei legi, precum și modalitatea de punere în executare a acestor acte juridice.

10⁴⁵-11¹⁵

Coffee-break

11⁰⁰-11⁴⁵

Sesiune de comunicări științifice (VI)

Moderator: Lector univ. dr. **Mădălina VOICAN**, Universitatea din Craiova

50. ETAPELE DEZVOLTĂRII PROCEDURILOR DE EXECUTARE ÎN RUSIA

Kseniia HERNANDES

Articolul face o prezentare a evoluției instituției executorului judecătoresc în Rusia, ajunsă la 154 de ani de existență.

În anul 1997 au intrat în vigoare legile federale privind executorii judecătorești și noi reglementări privind procedurile de executare. Aceste acte legislative au creat condițiile necesare pentru dezvoltarea instituției executorilor judecătorești din Rusia și au schimbat radical reglementarea procedurilor de executare a hotărârilor judecătorești în ansamblu.

51. ACȚIUNILE COLECTIVE ÎN INSTANȚĂ ÎN CEHIA ȘI ÎN ALTE ȚĂRI ALE UNIUNII EUROPENE

Pavel KLÍMA

Acțiunile colective în instanță este un mecanism care funcționează în mai multe țări ale Uniunii Europene și reprezintă în general un mecanism judiciar pentru facilita acces la justiție unui număr mai mare de consumatori al căror drepturi sunt lezate sau suferă pierderi materiale. În Cehia actualmente există un proiect de lege care să introducă mecanismul acțiunilor colective în instanță în ordinea juridică a Cehiei.

Acest articol intenționează să analizeze principiile cele mai importante ale funcționării acțiunilor colective în Cehia conform noului proiect de lege și să sublinieze cele mai principale diferențe de bază cu alte țări ale Uniunii Europene.

52. PARTICULARITĂȚILE VÎNZĂRII BUNURILOR SECHESTRATE ÎN CADRUL PROCEDURII DE EXECUTARE SILITĂ ÎN UKRAINA

Oxana Alexandrina RUSEȚKAIA

În articol se analizează vânzarea bunurilor prin intermediul licitațiilor electronice și după un preț fix – deosebiri, particularități și priorități. De asemenea, au fost descrise particularitățile vânzării anumitor categorii de bunuri sechestrate: ipotecă, loturi de pământ, animale, bunuri ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat. Totodată, autorul prezintă specificul organizării și desfășurării licitației electronice, modalitatea achitării costului lotului procurat, dobândirea dreptului de proprietate asupra lotului de către un cumpărător de bună credință.

53. PARTICULARITĂȚILE INTRĂRII ÎN VIGOARE ȘI EXECUTĂRII HOTĂRĂRIILOR JUDECĂTOREȘTI ADOPTATE ÎN ROMÂNIA PE TERITORIUL UCRAINEI

Valerii PRITULEAK

În articol este descrisă ordinea procesuală de intrare în vigoare a hotărârilor judecătorești pronunțate pe teritoriul României conform legislației procedurale civile a Ucrainei. Articolul relevă, de asemenea, ordinea procesuală de executare a hotărârilor emise de instanțele judecătorești din România și specificul acesteia. La fel a fost analizat și cadrul normativ care reglementează procedura de intrare în vigoare și executarea hotărârilor instanțelor judecătorești din România pe teritoriul Ucrainei.

11⁴⁵-12⁰⁰

Prezentarea concluziilor conferinței

Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ**, Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Tîrgu Mureș

Descărcare fotografii Conferință (în perioada 2 – 30 sept. 2019):

<https://www.cameramures.com/conferinte/2019/foto/>

